

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **Bc. D.**, bytom V., proti žalovanému: **Slovenská stavebná inšpekcia, Riaditeľstvo inšpekcie**, Lamačská cesta č. 8, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. A., *Advokátska kancelária H.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 01 011 09/134/2009-SSI 6A-Ba zo dňa 28. júla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S 129/2009-39 zo dňa 11. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S 129/2009-39 zo dňa 11. marca 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 01 011 09/134/2009-SSI 61-Ba zo dňa 28. júla 2009 ako aj rozhodnutie Slovenskej stavebnej inšpekcie – Inšpektorát Košice zo dňa 19. marca 2009 č.j.: 0601109/150/2008-SSI 65/173-Be, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 33 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Slovenskej stavebnej inšpekcie – Inšpektorát Košice zo dňa 19.3.2009 č.j.: 0601109/150/2008-SSI 65/173-Be, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku za to, že v čase od 18.3.2008 do 7.5.2008 nezabezpečil podmienky vykonania štátneho stavebného dozoru na stavbe „S.“ na parc. č. X. kat. úz. V., čím porušil

ust. § 100 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), čím spáchal priestupok podľa § 105 ods. 1, písm. c/ stavebného zákona a za to mu bola uložená pokuta 300 € a náhrada trov správneho konania 16 €.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami zabezpečenými prvostupňovým správnym orgánom, s ktorými sa taktiež stotožnil žalovaný správny orgán. Stotožnil sa taktiež s právnymi závermi žalovaného správneho orgánu, ktorý mal za to, že prvostupňový správny orgán správne zistil skutkový stav a zo skutkových zistení vyvodil správny právny záver. Konštatoval, že žalovaný sa s odvolacími námietkami žalobcu podrobne a jednotlivo vysporiadal. Taktiež neprihliadol na námietku žalobcu, že nie je stavebníkom ani vlastníkom predmetnej stavby, s poukazom na výzvu starostu obce zo dňa 18.5.2007, ktorou bol žalobca vyzvaný na zastavenie stavby uskutočňovanej na pozemku parc. č. X. kat. úz. V., na rozhodnutie starostu obce zo dňa 25.10.2006 č. 1340/2006-Va, ktorým boli zastavené všetky stavby na parc. č. X., fotografiu ocelového skladu zo dňa 18.3.2008, snímky pozemkovej mapy a list vlastníctva č. X. kat. úz. V. svedčiace spoluvlastníctvu žalobcu k pozemku, na ktorom je predmetná stavba postavená a ktorá slúži na účely výstavby rodinného domu žalobcu, čo žalobca potvrdil na pojednávaní súdu. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, že mu nebolo doručené oznámenie o výkone štátneho stavebného dozoru na deň 18.3.2008 bolo vyvrátené samotným žalobcom, ktorý svoju neprítomnosť na výkone štátneho stavebného dozoru dňa 18.3.2008 ospravedlnil faxom. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že z rozhodnutia nevyplýva kedy a kde mal brániť výkonu štátneho stavebného dozoru, pretože žalobcovi je kladené za vinu, že nezabezpečil podmienky pre vykonanie štátneho stavebného dozoru. Považoval taktiež za nedôvodnú námietku žalobcu, že žalovaný mu nedal možnosť sa vyjadriť k rozhodujúcim skutočnostiam z dôvodu, že z administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán vyzval žalobcu listom zo dňa 27.3.2008 č. 150/2008-SSI 64/189 na doplnenie dokladov týkajúcich sa predmetnej stavby a žalobcovi bol taktiež zaslaný záznam z výkonu štátneho stavebného dozoru zo dňa 7.5.2008 s výzvou na vyjadrenie, pričom žalobca túto možnosť nevyužil a ničím nevyvrátil zistené skutočnosti. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, že žalovaný vážne pochybil, keď sa nevyporiadal s úkonom prvostupňového správneho orgánu zo dňa 19.2.2009, v ktorom mu oznamuje začatie konania a to napriek tomu, že v uvedenej veci už sa začalo a riadne prebiehalo konanie, s poukazom na § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Krajský súd s poukazom na zistené skutočnosti a chovanie žalobcu dospel k zhodnému názoru ako žalovaný, že prístup žalobcu k výkonu štátneho stavebného dozoru bol účelový a aj vyhýbavý, pretože sa výkonu štátneho stavebného dozoru vyhýbal od oznámenia zo dňa 11.3.2008 o tom, že sa výkon stavebného dozoru uskutoční dňa 18.3.2008, ktoré nepochybne prevzal, ale sa tohto výkonu nezúčastnil, pričom na svoju obranu súvisiacu s výkonom štátneho stavebného dozoru využíval len formálne prostriedky nápravy, na ktoré síce má právo, ale tieto nemohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Rozhodnutie žalovaného ako aj postup mu predchádzajúci považoval v súlade so zákonom vyplývajúcim z administratívneho spisu, z ktorých dôvodov námietku žalobcu o zmätočnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, považoval za nedôvodnú. Neprihliadol ani na námietku žalobcu týkajúcu sa predpojatosti žalovaného, pretože námietku predpojatosti mohol žalobca vzniesť v správnom konaní voči konkrétnemu pracovníkovi žalovaného, ale nie v súdnom konaní.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, žalobou napadnuté, ako aj jeho postup bol súladný so zákonom, a preto žalobu v rozsahu a z dôvodov v nej uvedených podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobcovi pre neúspech v konaní nepriznal náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Rozsudok ako aj činnosť súdu prvého stupňa v prejednávanej veci považoval v celom rozsahu za nesprávny, nezákonný. Namietal nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pretože prvostupňový súd sa absolútne nevysporiadal s podstatou žaloby, ako aj, že skutkové zistenia sú nesprávne. Vytýkal postup predsedu senátu v konaní. Zdôraznil, že predseda senátu nesprávne a svojvoľne interpretuje ustanovenia právnych predpisov súvisiacich s vecou a zámerne prehliada evidentné nedostatky v konaní a rozhodnutí žalovaného a jeho nepravdivé tvrdenia a dôkazy. Namietal, že súd prvého stupňa bez akýchkoľvek dôkazov sa stotožnil s nepravdivými tvrdeniami žalovaného, že žalobca žiadal na predmetnú stavbu vydanie stavebného povolenia a že počas stavebného konania o tejto stavbe riadne komunikoval so stavebným úradom. Uviedol, že výzva starostu obce zo dňa 18.6.2007 sa týka úplne inej stavby a úplne iného pozemku. Poukázal na to, že už v žalobe ako aj na pojednávaní poukazoval na tú skutočnosť, že v tejto stavebnej kauze nikdy nebol stavebníkom a že nikdy sa teda nemohol dopustiť ani žiadneho deliktu, ako aj, že z predložených listín vyplýva, že o výkone štátneho stavebného deliktu nikdy nebol informovaný. Dôvodil, že samotné skutkové zistenia uvedené v listinných záznamoch sú rozporuplné a vylučujú vedomosť žalobcu o výkone štátneho stavebného dohľadu na stavbu na parc. č. X., majú za to, že tento sa uskutočnil náhodne. Tvrdil, že nezákonnosť a nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného musela byť súdu prvého stupňa zrejmá aj z obidvoch záznamov, ktoré pre dve rôzne stavby uvádzajú pri zistených nedostatkoch úplne rovnaké slová „nezabezpečil podmienky na vykonanie štátneho stavebného dohľadu, bránil v jeho výkone a nesplnil výzvu orgánu štátneho stavebného dohľadu (nepredložil doklady týkajúce sa stavby „Polyfunkčná budova“)“. Poukázal na to, že spoluvlastníctvo žalobcu k pozemku, na ktorom stojí predmetná stavba, nepreukazuje, že by vlastníkom predmetnej stavby bol žalobca a to nielen vzhľadom na § 120 ods. 2 OZ, ale aj vzhľadom na jeho tvrdenie, že predmetnú stavbu, ktorá nie je spojená so zemou pevným základom a má dočasný charakter, postavila jeho blízka osoba. Súčasne uviedol, že proti rozhodnutiu starostu, na ktoré sa odvoláva súd prvého stupňa, sa odvolal v roku 2006 a doposiaľ o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté. Ďalej vytýkal súdu prvého stupňa, že napadnutý rozsudok náležite neodôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Namietal, že napadnutý rozsudok spočíva nielen na nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnych skutkových záverov, ale má aj také obsahové nedostatky odôvodnenia v uvedených podstatných otázkach, ktoré ho robia nepreskúmateľným, ako aj, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal riadne a jasne s dôvodmi žaloby a nepostupoval v tom smere, aby si vytvoril riadny obraz o celom postupe žalovaného, na ktorý žalobca poukazoval a tvrdil, že je nezákonný.

Žalovaný na odvolanie žalobcu sa vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa. Nesúhlasil s dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho odvolaní. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní nepredložil žiadne nové relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu

predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. bez pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán prvého stupňa žalobcovi podľa § 105 ods. 1 v spojení s § 100 písm. a/ stavebného zákona uložil pokutu, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán rozhodoval s konečnou platnosťou o pokute uloženej žalobcovi podľa § 105 ods. 1 v spojení s § 100 písm. a/ stavebného zákona.

Podľa § 105 ods. 1, písm. c/, ods. 6 stavebného zákona priestupku sa dopustí a pokutou do 10.000,--Sk sa potresce ten, kto nezabezpečuje podmienky na vykonávanie štátneho stavebného dohľadu, bráni v jeho výkone, nesplní výzvu orgánu štátneho stavebného dohľadu alebo neurobí opatrenie nariadené orgánom štátneho stavebného dohľadu. Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch (Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Podľa § 100 písm. a/ stavebného zákona stavebník, oprávnená osoba či právnická osoba uskutočňujúca alebo odstraňujúca stavbu, ako aj vlastník stavby sú povinní umožniť orgánom štátneho stavebného dohľadu a nimi prizvaným znalcom vstupovať na stavenisko a do stavby, nazerat' do jej dokumentácie a utvárať predpoklady pre výkon dohľadu.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok).

Podľa § 56 ods. 1, 2 zákona o priestupkoch štátne orgány, štátne organizácie a obce poskytujú správny orgánom pri preverovaní oznámení o priestupkoch, pri prejednávaní priestupkov a pri výkone rozhodnutí potrebnú súčinnosť. Štátne orgány a obce oznamujú príslušným správny orgánom priestupky, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej právomoci, ak nie sú samy príslušné na ich prejednanie.

Každý je povinný podať orgánom oprávneným objasňovať priestupky nevyhnutné vysvetlenia na preverenie došlého oznámenia o priestupku (§ 67 ods. 2); podanie vysvetlenia je oprávnený odoprieť, ak by jemu alebo blízkej osobe spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania.

Podľa § 58 ods. 1, 2, 3 písm. f/ zákona o priestupkoch objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či: a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, d) uloží ochranné opatrenie, e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú správne orgány, ktoré sú príslušné prejednať zistené priestupky, ak priestupok zistili v rozsahu svojej pôsobnosti alebo ak im priestupok oznámil iný orgán (§ 56 ods. 1), ktorý nie je oprávnený priestupok prejednať podľa tohto alebo iného zákona. Správne orgány sú oprávnené požiadať o vykonanie objasňovania priestupkov orgány oprávnené objasňovať priestupky podľa odseku 3 v rozsahu ich pôsobnosti.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonáva tiež iný orgán, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 59 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o priestupkoch objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Správne orgány a orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú povinné v rozsahu svojej pôsobnosti prijímať oznámenia o priestupkoch a čo najskôr ich vybavovať.

Ak sa oznámenie o priestupku podá osobne správne orgánu, ktorý je oprávnený priestupok prejednať, alebo orgánu oprávnenému objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3), napíše sa o obsahu oznámenia záznam; zápisnica sa napíše len vtedy, ak by oznámenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie nebolo možné vykonať neskôr pred správnym orgánom.

Objasňovanie priestupku sa skončí spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) o priestupku dozvedel.

Podľa § 60 ods. 1 zákona o priestupkoch orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené: a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb, b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí, c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov, d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu, e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

O úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 67 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o priestupkoch priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).

Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.

Ak správny orgán vec neodloží, ani nezistí dôvod pre postúpenie veci inému orgánu, začne konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní.

Ak o to požiada oznamovateľ, upovedomí ho správny orgán do jedného mesiaca od oznámenia o urobených opatreniach.

Podľa § 73 ods. 1, 2 zákona o priestupkoch občan je obvinený z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím.

Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Podľa § 74 ods. 1, zákona o priestupkoch o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 77 zákona o priestupkoch výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní nepostupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci nezistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli predčasné. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, **či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia** (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu v preskúvavacom konaní je posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 **Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitost' veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) predtým, ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie**, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že žalovaný správny orgán preskúvaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Slovenskej stavebnej inšpekcie – Inšpektorát Košice zo dňa 19.3.2009 č.j.: 0601109/150/2008-SSI 65/173-Be; prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku za to, že v čase od 18.3.2008 do 7.5.2008 nezabezpečil podmienky vykonania štátneho stavebného dozoru na stavbe „S.“ na parc. č. X. kat. úz. V., čím porušil ust. § 100 písm. a/ stavebného zákona, čím spáchal priestupok podľa § 105 ods. 1, písm. c/ stavebného zákona a za to mu bola uložená pokuta 300 € a náhrada trov správneho konania 16 €.

Žalobca žalobou podanou na Krajský súd v Košiciach sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, uvedené vyššie, žiadajúc, aby súd rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považoval za nezákonné predovšetkým z dôvodu, že správne orgány vo veci nespoľahlivo zistili skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu vydali nesprávne a nezákonné rozhodnutie.

Odvolací súd zastáva názor, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je teda podstatné, či účastník

správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu.

V správnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, správny orgán konajúci podľa ustanovení stavebného zákona postupuje v tomto konaní súčasne podľa ustanovení zákona o priestupkoch v spojení s ustanoveniami správneho poriadku. Povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov bolo v predmetnom konaní postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56), ako aj v ustanoveniach zákona o priestupkoch (§ 56 ods. 2, § 60 ods. 1) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezabavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správneho orgánu ukladá zákonodarca v ustanovení § 32 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom a zákonom o priestupkoch aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správneho orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Treba však rozlišovať od práva účastníka na vyjadrenie sa k začatiu správneho konania, ako aj jeho práva na predkladanie alebo navrhovanie dôkazov, od jeho práva vyjadriť sa k podkladom alebo dôkazom zabezpečeným v konaní správnym orgánom, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej, ktoré právo účastníkovi správneho konania zákonodarca ustanovil v § 33 správneho poriadku. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k priet'ahom v konaní alebo iným komplikáciám.

Z uvedených dôvodov povinnosťou správneho orgánu je umožniť účastníkovi, aby sa pred vydaním rozhodnutia oboznámil s dôkazmi ako aj so všetkými podkladmi, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie vo veci, a za tým účelom oznámiť účastníkovi, že má možnosť sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Posúdenie súdu v preskúmvacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a je podmienené konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu. Posúdenie takéhoto procesného pochybenia správneho orgánu v administratívnom konaní, predmetom ktorého je administratívne trestanie, je však povinnosťou súdu aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj zásady v nej uvedené, ktoré vo vzťahu k správneho poriadku sú prísnejšie pokiaľ ide o postup trestajúceho správneho orgánu a obvinenému účastníkovi správneho konania zaručujú práva na obranu vo väčšom rozsahu.

Zákonodarca v právnej norme § 74 ods. 1, zákona o priestupkoch o priestupku ustanovil povinnosť správneho orgánu konajúceho v prvom stupni ústne vykonať pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak

sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd mal preukázané, že správny orgán prvého stupňa listom zo dňa 2.6.2008 oznámil žalobcovi začatie konania vo veci porušenia § 48 ods. 1, § 54 ods. 1, § 102 ods. 2 stavebného zákona a súčasne mu oznámil ústne pojednávanie na deň 9.6.2008, listom zo dňa 11.3.2008 malo byť žalobcovi zaslané oznámenie o výkone ŠSD dňa 18.3.2008 na stavbe dvojposchodovej budovy vo V., na ktoré sa žalobca ospravedlnil, zápisnica o vykonanom ŠSD zo dňa 18.3.2008 sa v administratívnom spise nenachádza, následne listom z 27.3.2008 bol žalobca vyzvaný na predloženie dokladov, ktorá výzva bola žalobcovi uložená na pošte a po uplynutí úložnej lehoty vrátená správneho orgánu späť; súčasťou administratívneho spisu je záznam z výkonu štátneho stavebného dohľadu v dňoch 18.3.2008 a 7.5.2008 spísaný dňa 7.5.2008 na stavbe Sklad materiálu a náradia na parc. č.X., pričom oznámenie žalobcu o výkone ŠSD dňa 7.5.2008 sa v spise správneho orgánu nenachádza, správny orgán prvého stupňa listom zo dňa 7.5.2008 zaslal žalobcovi záznam z výkonu ŠSD uskutočneného na stavbe Sklad materiálu a náradia s výzvou o stanovisku, ktorý list bol žalobcovi doručený dňa 12.5.2008, žalobca na tento list ostal nečinným; správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 19.6.2008 č. 06 028 08/150/2008-SSI 65/340-Be uložil žalobcovi pokutu vo výške 100.000.--Sk za priestupok podľa § 105 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, ktorého priestupku sa dopustil tým, že vykonával činnosť, ktorá je porušením § 48 ods. 1, § 54 a § 55 ods. 1 stavebného zákona, na základe odvolania žalobcu žalovaný správny orgán rozhodnutím zo dňa 19.12.2008 č. 01 019 08/310/2008-SSI 61/479-Ba uvedené rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; správny orgán následným listom zo dňa 19.2.2009 doručeným žalobcovi dňa 20.2.2009 mu oznámil začatie konania vo veci porušenia § 67 zákona o priestupkoch na základe porušenia § 48 ods. 1, § 54, § 55 ods. 1 a § 102 ods. 2 stavebného zákona a súčasne ho predvolal na ústne pojednávanie dňa 3.3.2009, záznam z ústneho pojednávania sa v administratívnom spise nenachádza, správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 19.3.2009 č. j.: 061109/150/2008-SSI 65/173-Be uložil žalobcovi pokutu za spáchanie priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. c/ za porušenie § 100 písm. a/ stavebného zákona, ktorého porušenia sa dopustil tým, že v čase od 18.3.2008 do 7.5.2008 nezabezpečil podmienky vykonávania štátneho stavebného dohľadu na stavbe „S.V.“ parc. č. X. kat. úz. V. v obci V.; na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Vzhľadom na uvedené skutkové okolnosti odvolací súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa postupoval v správnom konaní v rozpore s právnou normou ustanovenou v § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 správneho poriadku, ako aj v rozpore s ustanoveniami zákona o priestupkoch, citovanými vyššie. Z listinných dokladov tvoriacich súčasť administratívneho spisu v danej veci vyplýva, že prvostupňový správny orgán začal voči žalobcovi správne konanie o priestupku za porušenie § 48 ods. 1, § 54, § 55 ods. 1 a § 102 ods. 2 stavebného zákona, avšak rozhodnutím mu uložil sankciu za porušenie § 100 písm. a/ stavebného zákona, teda za porušenie, o ktorom žalobcovi ani neoznámil začatie správneho konania. Pokiaľ aj správny orgán prvého stupňa pri sankcionovaní žalobcu za uvedené porušenie právnej povinnosti vychádzal z predchádzajúceho správneho konania, táto skutočnosť nevyplýva zo žiadnych objektívnych okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu. Pokiaľ správny orgán prvého stupňa v danej veci tvrdí, že žalobca porušil § 100 písm. a/ stavebného zákona, ani táto skutočnosť nevyplýva z objektívnych okolností vyplývajúcich zo spisu, pretože z vykonaného dokazovania doposiaľ nie je

preukázané, že žalobca je stavebníkom stavby Sklad materiálu a náradia postaveného na parc. č. X. kat. úz. V. Rozhodnutie starostu zo dňa 25.10.2006 č. 1340/2006-Va, na ktoré správny orgán poukazuje, nie je možné považovať za doklad preukazujúci, že žalobca je stavebníkom predmetnej stavby, pretože uvedeným rozhodnutím obec zastavila stavebné práce na stavbe, ktorá sa uskutočňuje na pozemku parc. č. X. pre stavebníka – žalobcu, pričom uvedené rozhodnutie nie opatrené doložkou právoplatnosti, s poukazom na to, že žalobca namieta jeho právoplatnosť s tvrdením, že proti uvedenému rozhodnutiu sa odvolal ako aj z dôvodu, že pokiaľ správny orgán v administratívnom konaní poukazuje na výzvu starostu obce zo dňa 18.5.2007, z tejto vyplýva, že predmetom výzvy na zastavenie stavebných prác bola stavba, ktorá sa realizuje na pozemku parc. č. X. kat. úz. V. Správny orgán nielenže žalobcovi neoznámil začatie konania vo veci porušenia § 100 písm. a/ stavebného zákona, ale mu ani následne neumožnil, aby sa mohol v tejto veci vyjadriť, nenariadil ústne pojednávanie a ani mu nedal možnosť sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia.

Uvedené procesné pochybenie považuje odvolací súd za takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, keďže žalovaný správny orgán prvostupňové rozhodnutie potvrdil z jeho vecne a právne správnych dôvodov.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel v danej veci k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, nerozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní úspešný. Priznal mu náhradu trov konania, ktoré mu v tomto konaní vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. novembra 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth